

Kalbim Isınır

— Murat Kahraman · 22 Nisan 2024

KALBİM ISINIR

Geceydi, soğuktu, yağmur yağıyordu
Eylül de değildi çünkü, umut yoktu
Bir çocuk ağlıyordu köşe başında
Tek başına, elleri arasında başı
Çocuklar yalnız ağlar, belli.
Kıvrılan ışıklara çarpar gözlerim
Uzaklara, hep uzaklara bakar
Yakında bir çocuk var
Ağlayan, üşümüş yüreğiyle
Bir el arıyor tutunmaya
Yaslanmaya bir omuz,
Ve sıcak bir kalp, sarılmaya
Ne ısıtır çocuğu kalbim!
Nasıl ısıtır, ne kadar
Isınır mı çocukların elleri
Yükreleri ısınmadan, ısınmaz
Gözleri ışıllıktan olmadan çocuk
Isınır mı, ısınırsa sevinir çocuk,
Sevinir dünyam, kalbim ısınır.

Murat Kahraman
Şubat 2002/Beykoz